

Uitgangspunten UU inzake samenwerkingen in het kader van 2^e en 3^e geldstroomonderzoek

(Voorheen Uitgangspunten IE rechten)

Inleiding:

Universiteiten hebben naast hun wettelijke taak van het geven van wetenschappelijk onderwijs en het doen van wetenschappelijk onderzoek tot taak kennis ter beschikking te stellen van de maatschappij. Dit kan op vele wijzen. De afgelopen jaren is er een sterke tendens voor het aangaan van samenwerkingsverbanden met derden: andere universiteiten, kennisinstellingen, non profit organisaties en het bedrijfsleven. Het college van bestuur van de Universiteit Utrecht vindt dergelijke samenwerkingen om meerdere redenen erg belangrijk. Het veiligstellen en verbeteren van de onderzoekspositie van de UU en meer financiering verwerven uit de 2^e en 3^e geldstroom is zelfs een van de hoofdlijnen van het Strategisch Plan 2009 – 2013.

Minstens zo belangrijk is dat er tussen partijen evenwichtige afspraken worden gemaakt, waardoor mede recht gedaan wordt aan de wetenschappelijke belangen van de UU en dus haar wetenschappers. In dit document geeft het college van bestuur van de UU aan, welke uitgangspunten gelden bij het aangaan van samenwerkingsverbanden met derden.

Wetenschappelijke Integriteit en samenwerking:

- a. Wetenschappelijke integriteit: Universiteit Utrecht vervult een maatschappelijke rol. Onder andere door deze rol zijn wetenschappers gehouden aan een correcte uitoefening van hun taken. Hierbij dienen zij te handelen naar de principes en uitgangspunten van zorgvuldigheid, betrouwbaarheid, controleerbaarheid, onpartijdigheid en onafhankelijkheid zoals deze zijn vastgesteld in de in opdracht van de VSNU opgestelde Nederlandse gedragscode Wetenschapsbeoefening. Deze vindt u <hier> (*hyperlink aanbrenge*);
- b. Non-concurrentiebeding: Soms wil een (commerciële) opdrachtgever uitdrukkelijk de concurrenten op afstand houden door de Universiteit Utrecht te verplichten soortgelijk onderzoek niet voor 'derden' te verrichten. Vanwege haar maatschappelijke rol dient de Universiteit Utrecht hier terughoudend mee om te gaan. Alleen als het eigen ('eerste geldstroom') onderzoek daardoor niet wordt gehinderd en er bovendien een voldoende hoge vergoeding tegenover staat, kan een dergelijke beperking voor de duur van het onderzoek worden geaccepteerd. Van belang is in dit geval natuurlijk wel dat het onderzoekerrein nauwkeurig wordt omschreven en dat andere onderzoeksgroepen niet worden gebonden.
- c. Inspannings- vs resultaatsverplichting: Bij het doen van gezamenlijk onderzoek weet men nooit van te voren of beoogde onderzoeksresultaten daadwerkelijk behaald worden. Gezien deze onzekerheid kan men niet verder gaan dan afspreken dat men zich zal inspannen het onderzoek te verrichten zoals men dat van goede wetenschappers mag verwachten. In principe gaat de UU alleen inspanningsverplichtingen aan.

Publiceren en Geheimhouding:

- d. Openbaar maken / Publiceren: De Universiteit Utrecht dient te allen tijde (de resultaten van) haar onderzoek openbaar te kunnen maken, bijvoorbeeld door het publiceren over het onderzoek, het geven van hoorcolleges, presentaties etc. Eventueel op voorwaarde dat een (eerste) openbaarmaking vooraf wordt voorgelegd aan de wederpartij / getoetst om te voorkomen dat eventuele rechten van intellectuele eigendom verloren gaan. Reactietermijn én eventuele termijn om openbaarmaking op te schorten mogen in totaal maximaal 90 dagen bedragen.

- e. Geheimhouding: Bij onderzoek in samenwerking of bij onderzoek in opdracht wordt informatie uitgewisseld tussen partijen. In bepaalde gevallen betreft het informatie of bijvoorbeeld (bedrijfs)gegevens die vertrouwelijk zijn. Partijen kunnen over en weer geheimhouding van vertrouwelijke informatie overeenkomen, zolang deze niet de wetenschappelijk integriteit en in het bijzonder het openbaar maken van onderzoeksresultaten in het geding brengen. Niet ongebruikelijk is het om alvorens een samenwerking aan te gaan bepaalde vertrouwelijke informatie onder geheimhouding uit te wisselen.

Bestaande Kennis, eigendom van Intellectuele Eigendomsrechten:

- f. Bestaande kennis: Bestaande kennis is en blijft het eigendom van de partij die deze kennis inbrengt om projecten te kunnen uitvoeren en voor zover die partij vrij is om dat te doen.

Nieuwe Kennis, eigendom van Intellectuele Eigendomsrechten:

- g. Nieuwe kennis: Nieuwe kennis is het eigendom van de partij die deze kennis heeft gegenereerd. De wederpartij (en) of consortiumleden kunnen alleen een licentie krijgen om deze kennis te gebruiken om het project te kunnen uitvoeren.
Reële kans bestaat dat er uit gezamenlijk onderzoek gezamenlijke nieuwe kennis voortkomt, die eigendom is van meerdere partijen. Voor dergelijke gevallen worden afspraken gemaakt over kosten- en opbrengstenverdeling, alsmede het gebruik van de nieuwe kennis rekeninghoudend met het karakter van de samenwerkingspartijen, bijvoorbeeld commercieel en non-commercieel.

Toegang tot Kennis, eigendom van Intellectuele Eigendomsrechten (IE):

- h. Kennisvalorisatie: Universiteit Utrecht heeft de verplichting om kennis te valoriseren. Dit kan door kennis te publiceren of ter beschikking te stellen aan andere kennisinstellingen en door bedrijven kennis commercieel te laten exploiteren. Het beschikbaar stellen van kennis door middel van het verstrekken van een licentie of overdracht, dient te allen tijde te geschieden tegen marktconforme voorwaarden, waarbij de samenwerkingspartij of partijen binnen een consortium een eerste recht hebben om de vercommercialisering ter hand te nemen. Pas als de wederpartij (binnen het consortium) geen interesse heeft in de vercommercialisering, kan de kennis vercommercialiseerd worden door een derde (partij buiten het consortium) tegen marktconforme voorwaarden. Bij het bepalen van een marktconforme vergoeding dient rekening gehouden te worden met de relatieve bijdrage van een (commerciële) partij aan het betreffende contract of project waaruit de kennis is voortgekomen.
- i. Kennisbescherming: Teneinde kennis zo goed mogelijk ter beschikking te kunnen stellen aan derden, alsmede het voor eigen onderzoek te kunnen blijven gebruiken, dient de Universiteit Utrecht deze kennis te beschermen via geëigende wegen.
- j. Vervolgonderzoek: Nieuwe kennis / IE moet altijd toegankelijk blijven voor nog uit te voeren onderzoek. Voorts dient de Universiteit Utrecht het recht te krijgen om nieuw ontwikkelde kennis / IE te gebruiken voor haar kerntaken: het geven van wetenschappelijk onderwijs, het doen van wetenschappelijk onderzoek en patiëntenzorg.
- k. Kosten: Kosten voor kennisbescherming en vercommercialisering, zoals octrooikosten en *legal fees*, worden gedragen door de (nieuwe) eigenaren.

- I. Anti-ijskastbepaling: In verband met de maatschappelijke taak van de Universiteit Utrecht dient zij er voor te zorgen dat de partij die de kennis verwerft via licentie of overdracht, verplicht wordt om deze kennis daadwerkelijk door te ontwikkelen en in voorkomende gevallen te gaan vercommercialiseren. Deze verplichting geldt zowel voor niet commerciële als commerciële partijen.

Kosten en aansprakelijkheid:

- m. Kosten: De integrale kosten dienen te worden doorberekend. Een model voor berekening van de integrale kosten is te vinden op de website:
<http://pw8.procit.com/Rauwkost/content/login.asp>
- n. Aansprakelijkheid: De Universiteit Utrecht is niet aansprakelijk voor de toepasbaarheid en toepassing van (de resultaten van) haar onderzoek of de gevolgen daarvan. Te allen tijde dient een uitsluiting van aansprakelijkheid te worden opgenomen in de overeenkomst.

Toepasselijk recht:

- o. Toepasselijk recht en geschillenbeslechting: De Universiteit Utrecht is een publiekrechtelijke rechtspersoon naar Nederlands recht. Uitgangspunt is dan ook dat samenwerkingsovereenkomsten gesloten worden naar Nederlands recht. Uitzondering hierop zijn de zgn. Kaderprogramma's van de Europese Unie waar Belgisch dan wel Luxemburgs recht van toepassing is. Voor geschillen over de uitvoering van de overeenkomst, welke niet in goed overleg kunnen worden opgelost, wijzen partijen in principe de rechtbank te Utrecht aan als bevoegde rechter.